

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-116/12

Priština

20. decembar 2012. godine

U postupku

D. S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

S. Ç.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/142/2012 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA 28304, 28308, 28312 i 90111), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 20. decembra 2012. godine, i u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i člana 12.2 ibid u vezi sa članom 465.1 Zakona o parničnom postupku, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbija se kako neosnovana žalba uložena od strane D. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/142/2012 u vezi spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima KPA 28304, 28308, 28312 i 90111.
- 2- Potvrđuje se odluka KPCC/D/R/142/2012 u vezi spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima KPA 28304, 28308, 28312 i 90111.
- 3- Žalilac će snositi troškove postupka određene u iznosu od € 60 (€ šezdeset evra) u roku od 90 (devedeset) dana od dana prijema presude inače će doći do prisilnog izvršenja

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 8. marta 2007. godine, D. S.(podnosilac zahteva) u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava (NIP) M. D. S.(pokojnog oca podnosioca zahteva) je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je tražio ponovni posed nad parcelama 33/2, 34/4; 35/1, 35/2, 35/3, 35/4; 33/1, koje se nalazu u Brolicu, u Peći, sve opisane kao pašnjaci. Navodno na parceli 33/1 se nalazila kuća koja je srušena tokom rata u 1998/1999. godini. Podnosilac zahteva je izjavio da je njegov otac bio jedini vlasnik parcela te su sada iste nezakonito zauzete. On je predstavio posedovni list br. 46, izdat od strane Geodetskog zavoda Srbije dana 12. februara 2002. godine na ime oca podnosioca zahteva, u vezi gore navedenih parcela.

KAI je obradila zahtev. U odgovoru na obaveštenje S. Č. tvrdi da je u 1979. godini, njegov otac D. Č., kupio ove nepokretne imovine od strane M. D. S.. On nije predstavio nijedan pismeni dokaz povodom toga. On je izjavio da je bilo pismenog ugovora, ali se zapalio tokom rata.

U odgovoru na navode S. Č., podnosilac zahteva je odgovorio da on ne zna da je njegov otac prodao nepokretne imovine. On je takođe objasnio da je živeo u Srbiji od 1970. godine, te da je njegov otac ostao na Kosovu gde je i preminuo u 1989. godini. Nije jasno ustanovljeno od kojeg vremenskog perioda je porodica tužene strane (porodica Č.) počela da koristi ove nepokretne imovine, ali ovo je nesporno-podnosilac zahteva ne pobija ovo, da je porodica tužene strane koristila imovinu dugo pre oružanog sukoba u 1998/1999. godine i pre 1989. godine.

Grupnom odluko KPCC/D/R/142/2012, od dana 29. februara 2012. godine, povodom spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima KPA 28304, 28308, 28312 i 90111), KAIZ je odlučila da zahtevi spadaju van okvira nadležnosti Komisije kao što je određeno u članu 3.1 of UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Komisija je primetila da nema dokaza da je gubitak poseda ili nemogućnost uživanja imovinskog prava nad imovinom povezan sa sukobom, te prema tome zahtevi spadaju van okvira nadležnosti Komisije.

Nakon grupne odluke, dana 24. maja 2012. godine, KIZK je donela individualnu odluku.

Dana 6. avgusta 2012. godine, podnosiocu zahteva je uručena odluka.

Podnosilac zahteva je dana 03. septembra 2012. godine uložio žalbu.

Odluka je napadnuta na osnovu “pogrešne primene materijalnog i proceduralnog zakona”, “pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjenica” i “protivurečnosti između dispozitiva i obrazloženja odluke.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Odluka KIZK je korektna; predmeti ne spadaju u okviru nadležnosti KIZK.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo da je dokazao svojину privatne nepokretne imovine, već takođe da on/ona nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Na osnovu člana 2 Opšte odredbe, tačka 2.1 UNMIK AN 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079 “svako lice koje je imali vlasničko pravio ili pravo ili pravo zakonskog posedovanja nad privatnom nepokretnom imovinom, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoje imovinsko pravo usled okolnosti koje proističu ili su direktno povezane sa oružanim sukobom iz 1998/1999. godine, ima pravo na ponovno uspostavljanje svog imovinskog prava kao nosioca imovinskog prava.”.

Tekst jasno demonstrira da je svrha ovog posebnog zakona (Uredbe) da osigura restituciju imovinskog prava koje se ne može uživati zbog okolnosti povezanih sa ratnim sukobom u 1998/1999. godini.

Ovaj poseban zakon ne služi za rešavanje konvencionalne imovine i sličnih imovinskih sporova, koje nisu povezane sa oružanim sukobom. Smatra se da se ovi rešavaju u okviru pravnog okvira postojećeg opšteg imovinskog zakonodavstva, kao na primer Zakon o vlasništvu u drugim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154 of 2009, SL br. 57/2009).

U konkretnom slučaju nesporno je to da je imovina zauzeta od strane porodice tužene strane (Ç.) dugo pre oružanog sukoba u 1998/1999. godini, čak i pre 1989. godine, kada je navodni Nosilac imovinskog prava još uvek bio živ (otac podnosioca zahteva). Na suprotno, u istom intervalu vremena – što znači dugo pre rata u 1998/1999. godini te i pre 1989. godine, porodica podnosioca zahteva (Stešević) je prestala da uživa posed nad ovim imovinama. Ovo ne znači da se da prenosom poseda prenelo takođe i imovinsko pravo. Posed je obično činjenično stanje koje se može preneti u svojinu jedino kada se ispune uslovi materijalnog prava- ti uslovi su drugačiji u različitim državama, ali obično oni obuhvataju javno i mirno zauzimanje u određenom vremenskom periodu – *npr.* u smislu člana 40 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Zakon br. 03/L-154 iz 2009, SL br. 57/2009) je 20 ili 10 godina (kratak vremenski period je ako je posed na osnovu određenog upisivanja). Isti vremenski period je bio u primeni u smislu člana 28 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima (SL SFRJ, br. 6/1980).

Međutim, irelevantno je u ovom predmetu da li je tužena strana ili njegov otac stekao imovinsko pravo nad imovinom na osnovu sticanja na održaj i recipročno da li je podnosilac zahteva još uvek zakonski vlasnik. Ovo, ako u budućnosti ostane argumenat između gđin. S. i gđin. Ç., treba da bude rešeno na osnovu konvencijalnog građanskog spora pred redovnim građanskim sudom.

Jurisdikcija KIZK i ovog Veća je isključena ne zbog toga što podnosilac zahteva i *vice versa* tužena strana jeste ili nije vlasnik, već zbog toga što **gubitak poseda i nemogućnost korišćenja imovinskog prava** u vreme kada je zahtev podnet **nije na nijedan način povezana** sa oružanim sukobom iz 1998/1999. godine.

U zaključku, KIZK je donela korektnu odluku odbacivanjem zahteva kao van okvira svoje nadležnosti.

Na isti način – zbog nedostatka nadležnosti, Sud ne treba odlučiti da li je žalilac vlasnik imovine u zahtevu ili nije.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- sudska tarifa za ulaganje žalbe: 30 €. Ovaj iznos je određen na osnovu člana 10.11 AN 2008/2 (u vezi naplate za ulaganje žalbe).
- sudska tarifa za donošenje presude, uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti u iznosu od € 19610: € 30. Ovaj iznos je uračunat na osnovu člana 10.21 (u vezi naplate za donošenje presude u žalbenom postupku), 10.15 (u vezi naplate u slučaju odbacivanja tužbe) i 10.1 (opisivanje opštih pravila uračunavanja takse) AN 2008/2.

Žalilac će snositi ove troškove te isti trebaju biti plaćeni u vremenskom roku od 90 dana od dana prijema presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar